

Гесер Хану

В пільмі невігластва сповитий
За всі часи, як людство є,
Світ тричі міг би бути вбитий,
Та все того хтось не дає

Всіх тих, хто втратили вже серце,
Серця у всіх таких смердять,
В них зачинились Божі дверці,
То Сатани вся темна рать!

Всіх світлих рать числом вже менша,
Та не числом, а вмінням їх
Завжди долала вся та меншість
Мерзенність всю, й весь смертний гріх.

Сам «Гесер Хан» на тій картині,
У стременах там Він привстав,
Напружений Він весь, і нині
Що є, й було, - так й змалював

І жити в серці з Ним наснагу
Він має, в Нім - все для взірця,
Пісні складає про відвагу,
Як про Небесного Отця.

Це Він не дав їм Землю вбити,
І Він їх нищив всюди сам,
Всіх світлих, від несамовитих
Він захищав і тут, і там.

Тим, хто ще має в серці Світло,
І хоче й може те нести
І іншим, щоби Бога житло

З людьми й планетою зробити,
Все знищити, й життя збороть,
Безумств й розпутств несамовитих
Весь інтелект в тім, вся і плоть

Але ж не тільки сатаністи
Та темні всі навкруг живуть,
Немало й світлих є, і чистих
Всім серцем, вже такі не вмруть!

Про все це є на тій картині,
Яку сам Реріх людству дав,
Епоху мов дістав із скрині,
І назву лаконічну мав.

Нам Мудрий Реріх, Вождь й Художник,
Про Гесера великий звіт.
В Монголії й Тибеті кожний
У Гесер Хані бачить Світ,

Для них Він - Шамбали Владика
З тих пір, відколи Світ стоїть,
Його Божественного Лика
Страшиться світ пільми й страхить!

Він править Небом і Землею,
Й не дасть в поталу ворогам
Планету всю, і разом з нею
Дасть змогу жити і всім нам,

Не втратило вже чистоти

Та не про них ведем ми мову,
І та картина - не для них,
На ній є Вчення і Основи,
Лиш Шамбала давала їх,

Ту Істину, Святу й сувору,
Як і картину «Гесер Хан»,
Владика Шамбали – потвору,
Пітьму, - для Світла нищить Сам.

Це усвідомити все зразу
Нелегко, і непросто. Так
Здолать невігластва заразу
Не зможе той, хто неборак,

Безмежність знань, які дав Реріх -
Їх Шамбали Владика дав,
Так Реріх нам відкрив ті двері,
Де і Сам Гесер Хан бував.

Труд радісний, й завжди натхненний,
Труд-мрія, труд, де є Краса.
Лиш хто Красною полонений,
Той лиш почує голоса,

Не тільки не закритий, - вільний,
Про те сам Реріх нам сказав,
Заступник Гесер Хана сильний,
Й вірнішого ще Світ не знав!

Тої, що втратила вже більшість,
Та так, що вже й без вороття,
То все вже є смертельна грізність,
Нема в таких вже майбуття!

Й дає, і буде ще давати,
Бо Шамбала для людства є
Більш і рідніш, ніж батько й мати!
Ще мало тих, хто визнає

Не знав поразок наш Владика,
Та і ніколи їх не мав,
Хоч тілом гинув, - Божим Ликом
Ніколи втрат не допускав!

А той, хто те здолати зможе -
То зможе і ключа знайти
Того, що в серці, й допоможе
Відкрити ним й мети замки.

В Безмежності немає ж краю,
Життя більш повним все стає,
Нема ні пекла в ній, ні раю,
А лише труд постійний є,

В безмовності ж вони й лунають,
Поки що можуть одиниці чути,
Ті голоса, і їх сприймають.
Але до того й іншим путь

Здавалося б, одна картина -
І безліч знань, світлих думок,
Її писала і людина,
І разом з тим - в тім тілі Бог.

Нам Вчення Шамбали давали
І Реріхи, і інші теж,
Лиш Ті, що Шамбала послала
Від Гесера усі, авжеж.

І знищить всі в собі потвори,
Їх ще багато в усіх нас,
Як знімемо з очей всі шори -
Тоді не втратимо вже час

Ми маємо тепер можливість,
А далі - все тепер від нас.
Нам Реріх Гесер Хана милість
Дає, щоб в тім - не втратить час!

Тепер діло за тим, щоб вчити,
І то далеко ще не все
Лиш той, хто зможе з Вченням жити,
Той серцем й розумом зросте

Так, як колись втрачали марно,
Ті втрати від усіх страшніш,
Те не безкарно, що бездарно,
Тому все виправлять, й скоріш

Микола Іващенко, Київ, 14. 01. 2018р.